

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 11 Nisan 2025.
Sayı : 1144

10/2755

Aşkın GENÇ
Kayseri Milletvekili
Milli Savunma Komisyonu Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Emeklilikte Yaşa Takılanlar (EYT) düzenlemesinden yararlanamayan, bir gün farkıyla kapsam dışında kalan çalışanlar ile staj ve çıraklık sigortası mağdurlarının yaşadığı sorunların tüm boyutlarıyla araştırılarak adil bir emeklilik sistemine geçiş yollarının tespit edilmesi amacıyla Anayasanın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve talep ederiz.

Gülcan KİS
Mersin Mv.
AK -
Antalya Mv.
Aykut Kaya

Mehip Kanka
Kocaeli Mv.

Aşkın GENÇ

Kayseri Milletvekili

A. Veli Bakırköylü
Mansur

Mahmut M.
Veli Ağbaba

Sennet Mullaoglu
Hatay Mv.

Bilal Bulut
Adana Mv.

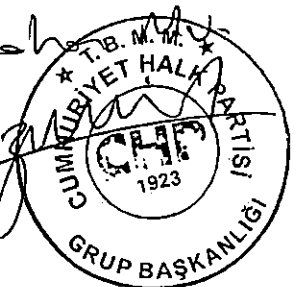
Ar. Dr. M. Serhan TANKILIC
Diyarbakır Mv.

Ayşe Baran
Bartın Mv.

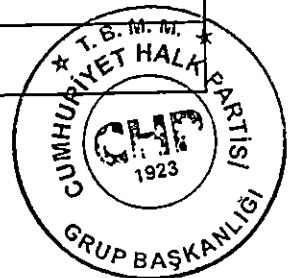
Ayşe Baran

Erdem TUNÇESU
Ardahan Mv.

Orhan Öner
Adana Mv.

11.4.4... no'lu Araştırma Önergesi

[illegible]

Aşkın GENÇ
Kayseri Milletvekili
Milli Savunma Komisyonu Üyesi

GEREKÇE

Türkiye’de emeklilik sistemi, 1999 yılında yürürlüğe giren 4447 sayılı Kanun ile köklü bir değişikliğe uğramış; emeklilik için ilk kez yaş şartı getirilmiştir. Bu düzenleme öncesinde belirli prim gününü ve sigortalılık süresini tamamlayanlar yaşa bakılmaksızın emekli olabiliyordu. 1999 reformuyla kadınlar için 58, erkekler için 60 olarak kademeli bir yaş sınırı getirildi. Sonraki yıllarda sosyal güvenlik mevzuatında yapılan değişikliklerle emeklilik yaşı daha da yükseltilmiş, 2008 reformuyla kademeli olarak 65’e çıkarılması öngörülmüştür. Bu süreçte “Emeklilikte Yaşa Takılanlar (EYT)” olarak anılan bir kesim ortaya çıkmıştır. Uzun yıllar prim ödemiş ve çalışma süresini doldurmuş olmalarına rağmen yeni yaş şartı nedeniyle emeklilik hakkı ertelenen bu vatandaşlar, yıllarca emek verdikleri halde hak ettikleri emekliliği zamanında alamamanın mağduriyetini yaşamıştır.

Kamuoyunun yıllardır dile getirdiği EYT sorunu, geniş kapsamlı toplumsal talep ve mücadelenin ardından nihayet 2023 yılında önemli bir düzenlemeyle ele alınmıştır. 8 Eylül 1999 tarihinden önce sigorta girişi olanlara yaş koşulu aranmaksızın emeklilik yolunu açan yasa, 2023’te yürürlüğe girmiş ve ilk etapta 2 milyon 246 bin kişiye emeklilik hakkı sağlamıştır. SSK, Bağ-Kur ve Emekli Sandığı kapsamındaki bu kişilerin emekliliğe ayrılmasıyla yıllardır beklenen bir hak teslim edilmiş oldu. Kanunun yayımlanmasından sonra prim gün sayısı ve hizmet yılını tamamlayanlarla birlikte EYT kapsamında toplam ~4.5 – 5 milyon vatandaş emekliliğe hak kazanmıştır. Bu düzenleme, yıllardır süren mağduriyeti kısmen gidermiş ve 2023 yılında yaklaşık 2 milyon sigortalıya aylık bağlanmasını sağlamıştır.

Ne var ki, çıkarılan EYT yasası tüm mağduriyetleri gidermeye yetmemiş, hatta yeni mağdur gruplar ortaya çıkarmıştır. Özellikle 8 Eylül 1999 sonrası sigorta başlangıcı olan milyonlarca çalışan, emeklilik hakkı bakımından EYT kapsamındakilere kıyasla dezavantajlı durumda kalmıştır. Aynı prim günü ve hizmet süresine sahip olmalarına rağmen bu kişiler mevcut mevzuata göre 17-20 yıl daha fazla çalışmak zorundadır. Örneğin, 9 Eylül 1999’da sigortalı olan bir çalışan, meslektaşlarından bir gün farkla yıllarca daha geç emekli olacak, bu da çalışma hayatına çok erken yaşta atılanlar için ağır bir adaletsizlik yaratmaktadır. Nitekim EYT düzenlemesiyle emekli olanların ortalama yaşı 48 iken, bu düzenleme dışında kalan aynı kuşaktan çalışanlar yaklaşık 65 yaşını beklemek durumundadır. Bu kesim, “bir gecede emeklilik hakkımız 17 yıl ötelenmiş oldu” diyerek yaşadıkları hakkaniyetsizliği dile getirmektedir.

Aşkın GENÇ
Kayseri Milletvekili
Milli Savunma Komisyonu Üyesi

Çıkarılan yasa sonrasında dahi on binlerce kişi şartları tamamlamamış olduğu için emekli olamamıştır. Resmi verilere göre EYT'den toplam ~5 milyon kişi emekli olma hakkı kazansa da bunların yaklaşık yarısı henüz emekli olmamıştır. 2023 içinde 2 milyon kişi emekli aylığına kavuşurken, prim gününü dolduramayan yaklaşık 600 bin kişi hâlen emekli olabilmek için gerekli şartları tamamlamaya çalışmaktadır. Bu kişiler, prim eksikliğini kapatmak için çalışmaya devam etseler de ilerlemiş yaşları nedeniyle iş bulmakta zorlanmakta veya sağlıksal sorunlar yaşamaktadır. Dolayısıyla, EYT yasasının kapsamadığı bu çalışanlar fiilen EYT mağduru olmaya devam etmektedir. Emeklilik hayalleri ertelenen bu vatandaşlar, haklı olarak kendilerinin de benzer bir kolaylıktan veya "kademeli emeklilik" gibi bir ara çözümden yararlandırılmalarını talep etmektedir. Ne var ki hükümet yetkilileri, kamuoyu baskısına rağmen "gündemimizde staj mağdurları ve kademeli emeklilik ile ilgili bir çalışmamız yok" diyerek bu talepleri geri çevirmiştir.

EYT düzenlemesinin dışında kalıp mağduriyet yaşayan bir diğer kesim, stajyer ve çırak olarak çalışmış olan sigortalılardır. Tahmini olarak 500 binden fazla yurttaş, genç yaşta çalışma hayatına atıldığı staj/çıraklık dönemlerinin emeklilik hesabına dahil edilmemesi nedeniyle emeklilik hakkından mahrum kalmıştır. Meslek lisesi öğrencisi ya da çırak olarak 15-16 yaşında fiilen çalışan, sanayide üretime katkı veren bu kişilerin o dönemde yalnızca kısa vadeli (iş kazası ve sağlık) sigorta primleri yatırılmış; uzun vadeli emeklilik primleri yatırılmadığı için sigorta başlangıç tarihleri resmen sayılmamıştır. Bu durum, 8 Eylül 1999 öncesinde stajyerlik/çıraklık yapanların EYT kapsamına girememesine yol açmıştır. Örneğin, 1998 yılında staj yapmış bir kişi, ilk sigortalı işe giriş tarihi staj sayılmadığı için 2000'lerde görüldüğünden EYT hakkını kaçırmıştır. Halbuki aynı dönemde sigortalı çalışmaya başlayan akranları emekli olabilmıştır. Avrupa'daki pek çok ülkede staj dönemlerinde ödenen sigorta primleri emekliliğe dahil edilmekte iken, Türkiye'de bu konuda hala bir düzenleme bulunmamaktadır. "Staj mağdurları" olarak adlandırılan bu kesim, "çocuk yaşta çalıştık, sigortamız yok sayıldı" diyerek yıllardır sesini duyurmaya çalışmakta; staj ve çıraklık sürelerinin sigorta başlangıcı olarak kabul edilmesi için yasal düzenleme talep etmektedir. TBMM'de muhalefet partileri defalarca bu sorunu gündeme getirmiş; ancak CHP'nin staj ve çıraklık sigortası mağdurlarının sorunlarının araştırılması önergesi iktidar partisinin oylarıyla reddedilmiştir. Bu ret kararı, mağdurların Meclis'te çözüm arayışına vurulan olumsuz bir darbedir. Yine Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Işıkhan'ın, staj mağdurlarıyla ilgili bir çalışma olmadığını açıkça belirtmesi bu kesimin umutlarını kırmıştır. Gelineen noktada, staj/çıraklık mağdurları federasyonlar kurarak mitingler düzenlemekte, "İlk sigorta girişimiz emeklilik başlangıcı sayılsın" sloganıyla hak mücadelesini sürdürmektedir.

Türkiye'de sosyal güvenlik sistemi, aktüeryal denge açısından zorlu bir dönemde geçmektedir. Emeklilikte yaş şartının esnetilmesiyle sisteme bir anda çok sayıda yeni emekli dahil olmuş, bu da çalışan-emekli dengesini olumsuz etkilemiştir. 2023 yılı itibarıyla Türkiye'de

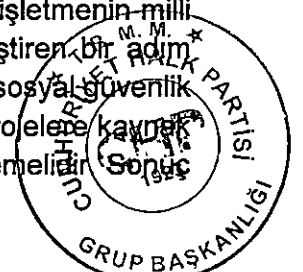

Aşkın GENÇ
Kayseri Milletvekili
Milli Savunma Komisyonu Üyesi

toplam emekli sayısı 16,4 milyon kişiye ulaşmıştır. Aynı yıl aktif sigortalı çalışan sayısı ise yaklaşık 25 milyon civarında gerçekleşmiştir. Bu verilere göre Türkiye’de her bir emekliye karşılık sadece ~1.6 aktif çalışan düşmektedir. Oysa gelişmiş ülkelerde bu oran daha sağlıklı seviyededir – OECD ülkelerinde ortalama her emekliye ~2.5 çalışan düşerken, ideal oran 4 çalışan / 1 emekli olarak kabul edilir. Çalışan başına düşen emekli sayısının yüksek olması, Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) bütçesinin açık vermesine yol açan temel etmenlerden biridir. Nitekim SGK’nın 2023 yılında merkezi bütçeden transfer ihtiyacı artmış ve sosyal güvenlik harcamaları için 841 milyar TL kaynak kullanılmıştır. Ancak SGK açıklarının asıl nedeni emeklilik hakkından yararlanan vatandaşlar değil, kayıt dışı istihdamın yaygınlığı ve prim gelirlerinin yetersizliğidir. Aktif sigortalı sayısının nüfusa oranla düşük olması ve prim ödeme tabanının dar kalması, fonlama açığı yaratmaktadır. Özellikle güvencesiz ve kayıt dışı çalışmanın önlenememesi, birçok kişinin emeklilik için gereken prim gününü dolduramamasına veya primlerin eksik yatırılmasına sebep olmaktadır. Örneğin, küçük esnaf ve çiftçilerin kayıtlı olduğu Bağ-Kur sisteminde 9000 prim günü şartı, SSK’lılara göre (5000-5975 gün) çok daha ağır olduğundan, pek çok Bağ-Kur’lu sigortalı primlerini tamamlayamadan sistemden çıkmak zorunda kalmıştır. Bu durum hem bireysel mağduriyet yaratmakta hem de SGK’nın gelirlerini azaltarak sistemin sürdürülebilirliğini zorlaştırmaktadır. Prim adaletsizliklerinin giderilmesi (örneğin Bağ-Kur ve SSK prim gün şartlarının eşitlenmesi) ve kayıt dışı çalışmanın önlenmesi, emeklilik sistemine uzun vadede nefes aldıracak kritik adımlardır.

Hükümet yetkilileri, EYT düzenlemesi ve emeklilik haklarının genişletilmesi tartışmalarında sık sık “bütçeye ağır yük” argümanını dile getirmektedir. Oysa kamu harcamaları kalemleri incelendiğinde, bütçe kaynaklarının kullanım önceliklerinde ciddi bir dengesizlik göze çarpmaktadır. 2023 yılında merkezi bütçeden faiz ödemelerine ayrılan tutar 1 trilyon 290 milyar TL’ye ulaşmıştır. Yani tek başına faiz giderleri, sosyal güvenlik kurumuna aktarılan kaynağın çok üzerindedir. Üstelik kamu-özel iş birliği (KÖİ) projeleri kapsamında, garantili geçiş ve kullanım bedelleri için hazineye devasa ödemeler yapılmaktadır. Köprü, otoyol, havalimanı, şehir hastanesi gibi KÖİ projelerine 2023 yılında bütçeden 157 milyar TL ödeme gerçekleştirilmiştir; 2024 yılında ise bu tutar 208,5 milyar TL olarak gerçekleşmiştir. Bir yılda %32 artan ve döviz kuruna endekli bu garantili ödemeler, kamu maliyesine kalıcı yük bindirmektedir. Dolayısıyla bütçede asıl sorgulanması gereken, sosyal güvenlik harcamaları değil, faiz ve garanti ödemeleri şeklindeki kaynak transferleridir. Milyonlarca emekçiye yıllar sonra hak ettiği emeklilik maaşını vermeyi “yük” olarak nitelendirmek, sosyal devlet ilkesine aykırıdır. Nitekim Türkiye’de emekli aylıkları için yapılan harcamalar milli gelirin yaklaşık %6-7’si düzeyinde olup, bu oran birçok OECD ülkesinde Türkiye’den yüksektir. Bütçeden emeklilere aktarılan pay, 2021-2022 yıllarında düşüş göstermiş; emekli maaşlarının GSYH’ye oranı %5’in altına kadar gerilemiştir. Bu veriler ışığında, emeklilik hakkını genişletmenin milli gelir pastasını tüketen değil, tam tersine toplumdaki adalet duygusunu pekiştiren bir adım olduğu görülmektedir. Sosyal devlet ilkesi gereği, bütçe imkanlarının öncelikle sosyal güvenlik ve adil gelir dağılımı için seferber edilmesi şarttır. Faiz lobilerine ve garantili projelere kaynak aktarılırken, yıllarca prim ödemiş emekçilerin hakkı olan maaşları çok görülmemelidir.

Aşkın GENÇ
Kayseri Milletvekili
Milli Savunma Komisyonu Üyesi

olarak, bütçe politikasında yapılacak bir öncelik değişikliğiyle, emeklilik sistemindeki açıklar rahatlıkla yönetilebilir hale gelecektir. Bu da gösteriyor ki, mesele bir kaynak yokluğu değil, kaynakların adil dağılımı meselesidir.

EYT kapsamı dışında kalan mağdur kesimler hakkında muhalefet partileri ve sivil toplum uzun süredir çözüm önerileri sunmaktadır. TBMM'de Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) ve İYİ Parti başta olmak üzere muhalefet milletvekilleri, staj ve çıraklık sigortasının emeklilikte sayılması, Bağ-Kur prim gün sayısının SSK ile eşitlenmesi ve kademeli emeklilik sistemi gibi konularda birçok soru önergesi ve araştırma önergesi vermiştir. Örneğin CHP milletvekillerinin, stajyer ve çırak olarak çalışmış kişilerin sorunlarının araştırılması amacıyla verdiği Meclis araştırma önergesi yakın zamanda Genel Kurul'da görüşülmüş; ancak iktidar partisinin oylarıyla reddedilmiştir. Bu tartışmalar sırasında muhalefet vekilleri, "Stajyer olarak çalışanlar fiilen emek vermiştir, hakları teslim edilmelidir" şeklinde güçlü çağrılarda bulunmuşlardır. Yine muhalefet, Bağ-Kur'luların emeklilik prim gün sayısının 9000 günden 7200'e indirilmesi yönünde kanun teklifleri hazırlamıştır. Bu teklif, uzun yıllar esnafılık yapan ancak yüksek prim günü engeline takılan yüz binlerce kişi için emeklilik yolunu açmayı amaçlamaktadır. Ayrıca EYT kapsamına giremeyen 1999 sonrası sigorta girişliler için "kademeli emeklilik" formülü gündeme getirilmiştir. Bu formüle göre, 1999-2008 arasında sigortalı olanlara mevcut yaştan birkaç yıl daha erken emeklilik imkanı tanınarak kademeli bir geçiş sağlanabilir. Böylece EYT ile 1999 öncesine tanınan ayrıcalık ile 2008 sonrası tamamen yeni sistem arasında, arada kalan kuşağın durumu bir nebze dengelenebilecektir. Ne var ki, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı şu an için bu önerilere sıcak bakmamaktadır. Toplum nezdinde ise mağdur kesimlerin örgütlenerek seslerini duyurduğu görülmektedir. Emeklilikte Adalet Derneği (EMADDER) gibi oluşumlar, İstanbul ve Ankara'da mitingler düzenleyerek "mezarda emekliliğe hayır, hakkımızı istiyoruz" sloganları atmaktadır. DISK gibi büyük sendikalar da EYT kapsamı dışında kalanlar için adım atılması çağrısı yapmakta; "bir günde insanların 17 yılını çalan düzenleme adil değildir, yanlıştan dönülmelidir" diyerek Anayasa'nın eşitlik ilkesine vurgu yapmaktadır.

Türkiye'nin emeklilik sistemi tartışmaları, OECD ülkeleri ile karşılaştırmalı olarak değerlendirildiğinde önemli tespitler ortaya çıkmaktadır. Türkiye, geçmişte oldukça genç yaşta emekliliklere imkan tanıyan bir sisteme sahipken, 1999 ve 2008 reformlarıyla kademeli olarak OECD standartlarına yaklaşmayı hedeflemiştir. Halihazırda yürürlükteki mevzuata göre, 2008 sonrası sigortalı olanlar için emeklilik yaşı 2048 yılında 65'e ulaşacaktır. OECD ülkelerinin birçoğunda da emeklilik yaşı 65-67 bandına yükselmiş durumdadır. Ancak Türkiye'nin farkı, önceki nesiller için kurallar sonradan değiştiği için ortaya çıkan geçiş dönemi adaletsizlikleridir. Örneğin, Fransa, Almanya gibi ülkelerde emeklilik yaşı yükseltilirken, bu düzenlemeler uzun bir takvime yayılmış ve kuşaklar arası adalet gözetilmeye çalışılmıştır. Türkiye'de ise 1999'da aniden getirilen yaş şartı, mevcut çalışanların planlarını alt üst etmiş; bu nedenle EYT sorunu

Aşkın GENÇ
Kayseri Milletvekili
Milli Savunma Komisyonu Üyesi

baş göstermiştir. OECD ortalamaları açısından bakıldığında, Türkiye’de ortalama fiili emeklilik yaşı hala birçok ülkeye göre düşüktür (EYT ile erken emeklilik imkanından dolayı). Nitekim 2023 yılında EYT kapsamında emekli olanların ortalama yaşı 48 olarak hesaplanmıştır. Bu durum, genç emeklilik olarak görülse de mevcut ekonomik koşullarda emeklilerin büyük bir kısmı çalışmaya devam etmek zorunda kalmıştır – EYT ile emekli olan SSK’lıların yaklaşık %57’si yeniden işe girmiştir. Yani kağıt üzerindeki emeklilik yaşı düşük olsa dahi, alınan maaşların yetersizliği yüzünden insanlar emekli olduktan sonra da çalışmaktadır. OECD ülkelerinde emeklilik sonrası yeniden çalışmaya bu ölçüde ihtiyaç duyulması nadir bir durumdur. Diğer yandan, emekli aylıklarının ikame oranı (çalışma gelirin oranı) karşılaştırmalarında da Türkiye olumsuz bir tablo çizmektedir. OECD’nin “Pensions at a Glance” raporlarına göre, Türkiye’de ortalama emekli aylığı son ücretin %50’sinden azına tekabül ederken, OECD ortalaması %58 civarındadır. Dahası, Türkiye’de emeklilerin yoksulluk riski daha yüksektir. Bu uluslararası veriler, Türkiye’de emeklilik sisteminde hem mali sürdürülebilirlik hem de sosyal adalet açısından kapsamlı bir reforma ihtiyaç olduğunu göstermektedir. Reform ihtiyacının ertelenmesi halinde, ileride çalışan nüfusa çok daha ağır yük binmesi veya emeklilerin çok daha düşük refah seviyelerinde yaşaması söz konusu olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın 2’nci maddesi, devleti sosyal bir hukuk devleti olarak tanımlamaktadır. Aynı şekilde Anayasa’nın 60’ıncı maddesinde “Herkes, sosyal güvenlik hakkına sahiptir. Devlet, bu güvenliğı sağlayacak gerekli tedbirleri alır” hükmü yer almaktadır. Bu anayasal ilkeler ışığında, emeklilik bir lütuf ya da ayrıcalık değil, yıllarca çalışan ve prim ödeyen her vatandaşın kazanılmış hakkıdır. Dolayısıyla, emeklilik sistemindeki düzenlemeler adalet duygusunu zedelemeyecek şekilde yapılmalıdır. Sosyal güvenlik hakkının korunması, kuşkusuz ki devletin öncelikli görevlerindendir. Emeklilikte Yaşa Takılanlar düzenlemesinden yararlanamayanların ve staj/çıraklık mağdurlarının durumu, anayasamızda güvence altına alınan sosyal adalet ve eşitlik ilkeleriyle bağdaşmamaktadır. Milyonlarca insan, hukuken aynı yükümlölükleri yerine getirdiğı halde, salt mevzuat boşlukları veya geçiş dönemi kararları nedeniyle emeklilik hakkından mahrum kalmaktadır. Bu noktada, “kademeli emeklilik” yaklaşımı, mağduriyetlerin hafifletilmesi için değerlendirilebilecek bir seçenektir. Kademeli emeklilikten kasıt; belirli bir tarihten sonra sigortalı olanlara, tamamen yeni sisteme tabi olmaktan ziyade, kademelendirilmiş geçiş koşulları sunulmasıdır. Örneğın 1999-2005 arasında sigorta girişı olanlara normal yaştan birkaç yıl erken emekli olabılme imkanı verilmesi, 2005-2008 arası girişlilere biraz daha az olmak üzere kademeli indirimler tanınması gibi formüller tartışılabilir. Bu sayede, 8 Eylül 1999 öncesi ve sonrası şeklindeki keskin ayırım biraz yumuşatılarak, kuşaklar arası hakkaniyet sağlanabilir. Ayrıca, staj ve çıraklık dönemleri için bir defaya mahsus borçlanma veya hizmet başlangıcı sayma imkanı tanınması da mağduriyetleri giderecektir. Bu tür ara formüller, ne bütçeye EYT kadar büyük bir yük bindirir ne de erken emekliliğı tamamen kaldırılan kesimleri çaresiz bırakır. Mağduriyetler, hükümet bu konularda adım atmaya yanaşmamaktadır. Ancak hukuki ve sosyal boyutlarıyla konuyu ele aldığımızda, devletin vatandaşına karşı yükümlölüğü açıktır: Emeklilik sisteminin

Aşkın GENÇ
Kayseri Milletvekili
Milli Savunma Komisyonu Üyesi

kimseyi dışarıda bırakmayacak ve yıllarca çalışmış herkese onurlu bir emeklilik sağlayacak biçimde adil bir temele oturtmak.

Yukarıda sıralanan nedenler, daha adil ve kapsayıcı bir emeklilik sistemi için ayrıntılı bir araştırma ve yeni politika yapımının şart olduğunu ortaya koymaktadır. Emeklilikte Yaşa Takılanlardan yararlanamayanların, bir gün ile kapsam dışında kalanların, staj ve çıraklık sigortası mağdurlarının sorunları yalnız tek tek bireylerin değil, topyekûn toplumun adalet duygusunu ilgilendirmektedir. On binlerce insanın hak mücadelesi, Meclis'in bu konuya eğilmesini ve çözüm üretmesini beklemektedir. Unutulmamalıdır ki sosyal devlet, bütçe açıklarını kapatırken en kolay yol olarak emekçinin hakkını kısan değil; aksine israfı ve adaletsiz harcamaları kısararak emekçisine sahip çıkan devlettir. Emeklilik hakkı, Anayasa'da güvenceye alınmış temel bir haktır ve kimsenin göz göre göre mağdur edilmesine izin verilmemelidir.

Bu gerekçelerle, EYT düzenlemesinin başlangıcından bugüne dek yaşanan gelişmelerin, kapsam dışında kalan kesimlerin durumunun, staj/çıraklık dönemlerinin emekliliğe etkilerinin, SGK'nın aktüeryal dengelerinin, bütçe kaynaklarının kullanım önceliklerinin, muhalefet önerilerinin ve uluslararası karşılaştırmaların bilimsel ve nesnel bir bakışla incelenmesi büyük önem taşımaktadır. Yapılacak Meclis araştırması ile bu konular tüm yönleriyle değerlendirilecek; adil bir emeklilik sistemine geçiş için atılması gereken adımlar somut olarak ortaya konacaktır. Türkiye Büyük Millet Meclisi, milyonların beklentisi olan bu konuda inisiyatif alarak sosyal adaletin tesisi yolunda tarihi bir sorumluluğu yerine getirmelidir. Elde edilecek bulgular doğrultusunda hazırlanacak yasal ve idari düzenlemeler, emeklilik sistemimizi daha adil, sürdürülebilir ve kapsayıcı hale getirecek; böylece sosyal barış ve güven duygusu pekişecektir.

Tel.: 0312 420 57 70-71

Faks: 0312 420 21 85

e-posta: askin.genc@tbmm.gov.tr

Adres: Devlet Mah. TBMM Halkla İlişkiler Binası 5. Kat E Blok Oda No: 501 Çankaya/Ankara